

*Усім, хто ёсць,
Аб тых, каго няма,
Маім нашчадкам –
Вам кніга мая!*

Уладзь Груца

З каханнем па жыцці

Вершы і апавяданні

Мінск
«Колорград»
2021

УДК 821.161.3-821
ББК84(4Бен)
Г90

ISBN 978-985-596-827-7

© Груца У., 2021
© Афармленне.
ТАА «Колорград», 2021

Вершы _____

***

Маёй бабулі Ключнік Анне

Гады не сатруць мне
Твой твар, твае рукі!
У сэрцы нясу да цябе цеплыню –
Ты мне даравала і Мару, і Веру,
І зорных шляхоў вышыню!
Твая дабрыня, твае набажэнства
Не раз ратавала сям'ю!
Жанчына з пяшчотнай усмешкай
Анёлам прыйшла ты з Нябёс на Зямлю!

Маёй Марыі

Ты мне Суджана, Богам дадзена,
Знічкай яснай у Лёс мой уплецена!
Закружыліся з табой карагодам Жыцця,
У Каханні плылі шчасцем кожнага дня!

Твой Суджаны

***

Юлі і Мішу, маім самым дарагім

Дзеці мае!
Як мы доўга вас з Мамай чакалі,
Нашы буслы да другіх прыляталі!
А можа, капуста не тая была,
І Мама ніяк вас знайсці не магла?
Буслы прыляцелі, і капуста ўзышла,
Дачушка ў хатку нашу прыйшла!
І стала святлей ад камочка малога
У хаце старэнькай, дзе халодна падлога!
Сцярпелі ўсё, і яе мы паднялі,
Ніякі хваробы яе не ўзялі.
І брацік знайшоўся, а як жа – старалісь,
Праз восем гадкоў мы яго атрымалі!
Мы з Мамай старэлі, яны маладзелі,
І выбрыкі іхні жыццёвы сцярпелі!
Кожны лёсам сваім, шышкі сам набіваў,
Усталі на ногі, ніхто не прапаў!
Сышла наша Мама па зорнаму шляху,
А нас яшчэ больш гэта ўсё згуртавала!
Дзеці мае, я вас вельмі люблю,
У хвалях жыццёвых вам шчасця хачу!

***

Маім сёстрам Валі і Галі

Мае вы сястрычкі, ужо вы ў гадах,
А дзяўчынкі з косамі стаіце ў вачах!
Маленства ў Зарэчах, ля маленькай ракі
У бацькавай хаце мы з вамі раслі!
І дуб абгарэлы, і школа старая,
І вёска з брукоўкай, такая малая!
Здаецца, учора цялятку паілі,
У радоўку кароўку мы з вамі вадзілі!
Таўчонку з пячы ў абед даставалі,
У вайну на Папоўцы з сябрамі гулялі...
Як многа вады з той пары ўцякло:
Бацькоў пахавалі, бабулькамі сталі!
А сэрца заб'ецца, як у хату заходзім,
Здаецца, мы дзецьмі па ёй яшчэ ходзім!

***

Я рад, калі зара разгараецца,
Я рад, калі сонца ўстае,
Я рад, калі бліскавіцы,
Я рад, калі снег ідзе,
Я рад, калі дзеці здаровы,
Я рад, што ў госці завуць,
Я рад, што сёстры жывыя,
Я рад, што збіраемся ў родны кут!
Я рад, калі сябры ўспамінаюць,
Я рад у сябе іх прыняць.
Я рад першай кветцы пралескі,
Я рад папараць-кветку шукаць.
Я рад, калі мне зайздросцяць,
Я рад, што магу ім добра пажадаць.
Я рад у каміне агонь развесці,
Я рад пад гітару спяваць.
Я рад пагуляць па дубравах,
Я рад, што магу вандраваць.
Я рад бачыць буслаў у коле,
Я рад назіраць далягляд,
Я рад жаваронка спяванню,
Я рад з каханнем спатканню,
Я рад, што змог не абмінуць.
Я рад, што здаровы прачнуўся,
Я рад, што вочы расплюшчыў,
Я рад Цудны Свет у сябе ўвабраць!

24.12.2020